

Resolució 230/2018, del 22 d'agost**Número d'expedient de la reclamació:** 188/2018**Administració reclamada:** Ajuntament de Rubí**Informació reclamada:** Desglossament anual de despeses fetes pels grups municipals amb càrrec a les subvencions rebudes de l'Ajuntament de Rubí del 2011 al 2016, i factures.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: Tot i que l'article 15 LTAIPBG (i conseqüentment el Criteri1/2018 de la GAIP, que l'interpreta) no exigeix la publicitat activa de les factures, això no exclou que per via de l'exercici del dret d'accés no pugui ser informació a la qual es pugui accedir. De la mateixa manera, cal diferenciar la informació o documentació que s'exigeix lliurar als grups pel procediment de control intern de les subvencions per part de l'Ajuntament, determinat a les Bases d'Execució dels Pressupostos Municipals, de la que pot ser exigible per la via del dret d'accés, ja que un i altre procediment tenen regulacions diferents i finalitats pròpies, i no es pot condicionar o supeditar un a l'altre, ni atribuir efectes d'un a l'altre. La facultat del Ple d'exercir el control intern de les subvencions que ha atorgat als grups (art. 73.3 LBRL) i el dictamen previ de la Comissió de Comptes (Bases d'Execució dels Pressupostos Municipals) no es poden considerar com un requisit previ o un pressupòsit per a que la ciutadania pugui exercir el dret d'accés sobre aquesta informació, perquè la legislació de règim local no estableix que la facultat del Ple de requerir-la tingui caràcter preceptiu, ni menys encara exclusiu i exclouent del règim general d'accés a la informació de l'LTAIPBG, ni que la informació s'hagi de considerar confidencial o reservada al coneixement del Ple. La justificació de la despesa feta amb càrrec a les subvencions als grups polítics de les Corporacions locals s'ha de considerar informació pública sobre la que es projecta el dret d'accés, encara que no estigui materialment a mans dels seus òrgans (del Ple, o de la Comissió de Comptes, o de la Intervenció), considerant que el Ple té la potestat d'exigir-la i obtenir-la per habilitació expressa de l'article 73 LBRL, que la Comissió de Comptes l'ha de dictaminar i que la Intervenció l'ha d'informar, d'acord les Bases d'Execució dels Pressupostos. L'article 73.3 LBRL estableix l'obligació dels grups polítics de portar una comptabilitat específica en relació amb aquestes subvencions, que han de posar a disposició del Ple quan els la demani, i a més, les Bases d'Execució dels Pressupostos Municipals estableixen l'obligació de lliurar una declaració responsable de la destinació donada a aquestes subvencions. Pressuposant que els grups polítics compleixen adequadament amb aquesta normativa, la informació relativa a la justificació de la despesa no s'hauria d'elaborar arran de la petició, sinó que hauria de ser preexistent a la sol·licitud d'accés, de la mateixa manera que és presumible que existeixin a mans dels grups les factures i altres comprovants de les despeses realitzades, tot i que les Bases d'Execució dels Pressupostos no exigeixin que s'acompanyin a la declaració responsable. En la mesura en què existeixi i es conservi, aquesta informació (relació desglossada per conceptes de despesa, i factures o altra documentació justificativa de la despesa) s'ha de considerar pública i accessible per la via del dret d'accés, encara que no hagi estat presentada al Ple o a la Comissió de Comptes. Tanmateix, per al cas que els grups no hagin conservat adequadament la informació, o l'hagin destruïda, o per al cas que no existissin durant el període de referència, el dret d'accés no es podrà satisfer per inexistència de la informació, i així s'haurà de fer constar. El dret d'accés ha de prevaldre sobre el dret a la protecció de dades personals dels regidors, de manera que no s'han d'eliminar de les factures i altra documentació justificativa de les despeses, considerant que aquestes despeses finalistes han d'estar imputades a la seva activitat com a regidor, especialment sotmesa a escrutini públic en un escenari de transparència, i que l'ample marge de discrecionalitat de què disposen per a la utilització d'aquests recursos públics justifica ampliar proporcionalment les possibilitats de controlar-la; tanmateix, en relació amb les dades personals de terceres persones físiques que hi apareguin, s'hauran d'anonimitzar les factures i altra

documentació justificativa de les despeses, en no ser rellevants per a la finalitat de control de la despesa realitzada pels grups polítics, mantenint però la referència concreta al concepte i quantia de cada despesa. Atès que els grups polítics de les corporacions locals no tenen personalitat jurídica pròpia, l'Administració obligada a donar compliment d'aquesta Resolució és l'Ajuntament de Rubí, que s'haurà de proveir de la informació que no estigui a les seves mans requerint-la als grups de la manera i pel procediment que consideri adient, tenint en compte, en tot cas, que el contingut d'aquesta Resolució no vincula l'Ajuntament a exercir la facultat de control intern per part del Ple prevista a l'article 73.3 LBRL i les Bases d'Execució dels Pressupostos Municipals, ni a exigeix la prèvia justificació de les despeses dels grups davant la Comissió de Comptes o del Ple, ni té cap efecte en aquest àmbit. El grup d'ERC-AM s'oposa a l'accés a aquesta informació considerant que el Ple és l'únic legitimat per demanar-la, però aquesta afirmació no té base legal; d'una banda, de l'article 73.3 LBRL no es desprèn aquest caràcter exclusiu o excloent de la funció de control del Ple i, de l'altra, de la legislació de transparència i accés a la informació es desprèn clarament l'obligació de retre comptes i de facilitar el control de la despesa realitzada amb càrrec a fins públics, màxim quan aquesta es realitza per part d'electes o de dirigents públics. La facultat de control intern del Ple no es pot oposar a l'obligació de retiment de comptes a la ciutadania, ja que no són controls contraposats o excloents, sinó complementaris en un escenari de transparència com el que estableix l'LTAIPBG; de la mateixa manera que no es pot interpretar la legislació de règim local, anterior en dècades a la de transparència, sense tenir en compte els drets i les obligacions vigents arran de l'LTAIPBG. Considerant que només el grup d'ERC-AM s'ha oposat a l'accés durant el procediment de reclamació, i d'acord amb l'article 47 RGAIP, cal demorar l'accés a la informació d'aquest grup mentre no consti la seva intenció de no-recórrer aquesta Resolució i d'instar-ne la suspensió de la seva execució, o mentre no s'hagi exhaurit el termini per recórrer-la sol·licitant-ne cautelament la suspensió, i, en aquest cas, mentre aquesta no hagi estat desestimada pel Tribunal.

Paraules clau: Ajuntament. Grups municipals. Subvencions. Factures. Reclamació contra silenci. Informació pública. Límits. Protecció de dades personals. Trasllet. Al·legacions. Oposició de tercers. Suspensió de l'execució.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego

Antecedents

1. El 24 de maig de 2018 té entrada a la GAIP la Reclamació 188/2018, presentada contra l'Ajuntament de Rubí en relació amb la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita seguir el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP), aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol.
2. La sol·licitud d'informació que ara es reclama, de data 15 de maig de 2018, tenia per objecte la informació següent: "*Desglossament per any i justificació, amb factures incloses, del destí del diner públic percebut per cadascun dels grups polítics de l'anterior i de l'actual legislatura, des de l'any 2011 al 2016.*"
3. El 29 de maig de 2018, la GAIP comunica a la persona reclamant que s'admet provisionalment a tràmit la reclamació, identifica la persona responsable de la seva tramitació, li indica els propers tràmits que se seguiran, així com les dades de contacte electrònic, per si vol fer-ne el seguiment. El mateix dia, la GAIP comunica a l'Administració la presentació de la reclamació i li demana

que, dins del termini de quinze dies, li trameti l'expedient i un informe jurídic en què es fonamenti el seu posicionament en relació amb l'accés reclamat. Igualment, demana a l'Ajuntament de Rubí que, d'acord amb l'article 34.1bis RGAIP, notifiqui als grups municipals afectats la presentació de la reclamació, per tal que puguin formular al·legacions dins del termini de deu dies, i li comuniqui la data en què s'han fet els trasllats.

4. El 24 de juliol de 2018 té entrada a la GAIP l'escrit de la Interventora de l'Ajuntament de Rubí, en el que informa que en relació amb exercicis anteriors, hi havia grups municipals que no havien justificat la despesa de les aportacions que l'Ajuntament els havia atorgat i que, com a conseqüència d'això, de la normativa vigent i dels requeriments rebuts per part de tercers, s'havia iniciat un expedient d'aprovació de comptes justificatius dels grups polítics municipals dels exercicis 2015, 2016 i 2017 (actual legislatura), sens perjudici de que posteriorment es tramitin dels exercicis anteriors, i que s'ha informat als grups municipals a la Comissió de Comptes de 21 de juny de l'escrit de la persona reclamant demanant les factures dels exercicis 2011 a 2016. S'informa de que aquest tema ha estat tractat en dues sessions de la Comissió de Comptes (de 21 de juny i de 12 de juliol) i que se'n preveu una propera reunió al mes de setembre per dictaminar sobre les justificacions presentades pels grups relatives als exercicis 2015 al 2017, abans de la seva aprovació pel Ple, conforme a allò establert a les Bases d'Execució dels Pressupostos, i que un cop aprovats els comptes, es preveu donar-los la publicitat que correspon. Finalment, apunta que, pel que fa al període 2011 al 2014, li consta que l'Ajuntament està reclamant la informació. Adjunta a l'escrit còpia de l'Acta de la Comissió Especial de Comptes de data 21 de juny de 2018, en la qual consta, com a segon punt de l'Ordre del Dia, que la Interventora aporta la justificació aportada pels propis grups municipals en relació amb les dotacions econòmiques dels anys 2015 al 2017, juntament amb el Criteri 1/2018 de la GAIP, el requeriment d'informació del Tribunal de Comptes i la sol·licitud d'informació objecte de reclamació, entre d'altra documentació, per tal que els grups puguin examinar-la durant un període mínim de quinze dies, als efectes de poder emetre un dictamen en la propera sessió de la Comissió Especial de Comptes. S'adjunta igualment còpia de l'Acta de la Comissió de Comptes de data 12 de juliol de 2018, en la qual consta, com a segon punt, que les persones reunides haurien acordat per unanimitat retirar el punt de l'Ordre del Dia relatiu a la justificació de les dotacions econòmiques realitzades pels grups municipals dels exercicis 2015 al 2017 "a fi de sotmetre la justificació de les dotacions separatament per grups municipals. A la proposta de dictamen corresponent a cada grup s'indicarà l'import total de la dotació de cadascun dels exercicis 2015, 2016 i 2017, i l'import total que, per a cada exercici, consti en el respectiu Annex Compte justificatiu de les aportacions als grups municipals, que figura a les respectives Bases d'Execució del Pressupost". L'acord preveu que els Annexes i la documentació aportada per cada grup municipal es posarà a disposició de tots els regidors i regidores. Finalment,

l'Ajuntament aporta còpia de l'escrit adreçat a tots els grups i membres no adscrits, traslladant-los la reclamació i emplaçant-los a formular al·legacions davant la GAIP.

5. Les al·legacions formulades pels grups municipals d'Alternativa d'Unitat Popular-Rubí; Veïns per Rubí i d'ICV-E coincideixen en afirmar que ja havien posat en mans de l'Ajuntament de Rubí tota la documentació requerida, per la qual cosa correspon a l'Ajuntament facilitar-la. De la seva banda, el grup d'Esquerra Republicana de Catalunya-Acord Municipal (ERC-AM) al·lega que, conforme a la legislació vigent, l'únic legitimat per sol·licitar als grups municipals la posada a disposició de la comptabilitat específica de l'assignació econòmica que perceben els grups de l'Ajuntament de Rubí és el Ple de la Corporació, i que de conformitat amb allò aprovat pel Ple de la Corporació, la justificació de les aportacions rebudes als grups en l'actual mandat corporatiu s'ha de fer utilitzant obligatòriament el format de compte justificatiu que incorporen les Bases d'Execució del Pressupost Municipal.
6. El 25 de juliol de 2018 la GAIP rep de l'Ajuntament un model del formulari normalitzat per les Bases d'Execució del Pressupost Municipal com a "Compte Justificatiu de les aportacions rebudes pels grups municipals". El formulari conté els camps següents, que han de ser informats pels grups: Número de registre; data del document; NIF/CIF; proveïdor; concepte; import i número del concepte. Aquest darrer camp es relaciona amb una taula en la que s'assigna una clau a cadascun dels següents conceptes: personal (retribucions i altres); quotes a la seguretat social i similars; lloguer d'edificis; material d'oficina ordinari no inventariable; subministres bàsics; comunicacions, revistes, publicitat, reunions, protocol i altres similars; contractes externs (assessorament, etc); indemnitzacions i dietes; transferències, aportacions, etc; altres.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP.

La reclamació reuneix els requisits formals establerts per l'LTAIPBG i per l'RGAIIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre la naturalesa jurídica subvencional de les aportacions econòmiques als grups i la seva submissió al règim d'accés a les subvencions establert a l'LTAIPBG

Les aportacions als grups polítics per a finançar les seves despeses de funcionament tenen naturalesa jurídica de subvenció, per bé que estan excloses de l'àmbit d'aplicació de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions (LGS) pel seu article 4. Aquesta naturalesa subvencional

de les aportacions als grups ha estat a bastament argumentada per aquesta Comissió en la Resolució 6/2018, de 22 de gener, FJ6, i successives recaigudes en aquesta matèria.

Com a subvencions que són, els és plenament aplicable el règim de transparència i accés regulat per l'LTAIPBG per a les subvencions, i el fet que l'article 4 LGS les exclouï del seu àmbit d'aplicació no projecta ni comporta cap limitació ni exclusió de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG, ja que aquesta llei no les exclou ni estableix cap règim diferenciat al de la resta de subvencions. Per tant, les previsions de publicitat activa de l'article 15 LTAIPBG, així com el règim d'accés que regula aquesta llei en els articles 18 i següents, són plenament aplicables a les subvencions rebudes pels grups a l'empara de l'article 73.3 LBRL, de la mateixa manera que les obligacions de transparència en la contractació pública de l'article 13 LTAIPBG són d'aplicació també als contractes patrimonials, per bé que estan exclosos del règim jurídic general dels contractes del sector públic (art. 4.1.p del Reial Decret Legislatiu 3/2011, del 14 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de contractes del sector públic i art. 9 de la nova Llei 9/2017, del 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les Directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, del 26 de febrer de 2014).

D'acord amb l'LTAIPBG, la quantia, l'objecte i els destinataris de subvencions, així com la justificació dels beneficiaris i l'informe de fiscalització s'han de publicar al portal de transparència de l'Administració que concedeix la subvenció, i el Criteri 1/2018 de la GAIP ja va establir que aquestes mateixes obligacions de publicitat activa són plenament aplicables a les subvencions als grups polítics, i va orientar sobre la forma en què s'havien de justificar, desglossant els conceptes de forma que permetin conèixer la destinació donada als recursos, però tenint en compte que l'article 15 LTAIPBG no exigeix la publicitat activa de les factures corresponents a les despeses, si bé pot ser una bona pràctica.

Ara bé, més enllà de la informació que l'LTAIPBG exigeix que es difongui des dels portals de transparència en les disposicions dedicades a la transparència via publicitat activa (pel que fa a les subvencions, a l'article 15) cal tenir ben present que l'article 18 reconeix i garanteix el dret d'accés de la ciutadania a qualsevol altra informació pública, entesa en els termes en què la defineix l'article 2.b LTAIPBG, sempre que l'accés no s'hagi de veure limitat per la concurrència d'un límit legalment establert (articles 20 i següents LTAIPBG). Per tant, tot i que l'article 15 LTAIPBG (i consegüentment el Criteri 1/2018 de la GAIP, que l'interpreta) no exigeix la publicitat activa de les factures, això no exclou que per via de l'exercici del dret d'accés no pugui ser informació a la qual es pugui accedir.

De la mateixa manera, cal diferenciar la informació o documentació que s'exigeix lliurar als grups pel procediment control intern de les subvencions per part de l'Ajuntament en les Bases d'Execució del Pressupost Municipal, de la que pot ser exigible per la via del dret d'accés, ja que un i altre procediment tenen regulacions diferents i finalitats pròpies, i no es pot condicionar o supeditar un a l'altre, ni atribuir efectes d'un a l'altre. En tot cas, és remarcable el fet que l'Ajuntament de Rubí tingui

regulat un procediment que permeti informar a la Intervenció en el marc del procediment de justificació d'aquestes subvencions davant del Ple, previ el dictamen de la Comissió de Comptes, cosa que, a la llum de l'experiència d'aquesta Comissió en la resolució de nombroses reclamacions amb aquest objecte, no és lamentablement gens freqüent, i cal posar en valor i, en aquest sentit, aquesta Comissió aplaudeix la iniciativa i recomana aquesta pràctica.

Finalment, cal remarcar que tampoc es pot condicionar o posposar l'accés a l'exercici de les vies de control intern de la subvenció. La facultat del Ple d'exercir el control intern de les subvencions que ha atorgat als grups (art. 73.3 LBRL) i l'informe de la Intervenció i el dictamen de la Comissió de Comptes previstos a les Bases d'Execució dels Pressupostos Municipals no es poden considerar com un requisit previ o un pressupòsit per a que la ciutadania pugui exercir el dret d'accés sobre aquesta informació, perquè la legislació de règim local no estableix que la facultat del Ple de requerir-la tingui caràcter preceptiu, ni menys encara exclusiu i exclouent del règim general d'accés a la informació de l'LTAIPBG, ni que la informació s'hagi de considerar confidencial o reservada al coneixement del Ple.

Ben al contrari, la legislació de transparència i accés a la informació manifesta clarament l'interès del legislador en facilitar el control i seguiment ciutadà de les subvencions i de la justificació que n'hagin fet els beneficiaris (interès que revesteix una especial rellevància en termes de transparència quan els beneficiaris són electes o dirigents públics, especialment obligats al retiment de comptes de la seva actuació) i estableix en el seu article 7 l'exigència d'aplicar amb caràcter preferent el principi general de transparència en la interpretació de la normativa anterior i posterior a ella -en aquest cas, la de règim local- tot exigint que qualsevol limitació en l'aplicació d'aquest principi es fonamenti en un límit o en una excepció expressament establerts per una norma amb rang de llei, cosa que, com ja ha quedat establert, no fa l'LBRL, que no atribueix a aquesta informació caràcter confidencial, ni estableix que el seu coneixement estigui reservat al Ple.

Per tant, no es pot oposar al dret d'accés, ni es pot justificar posposar-ne l'exercici, en el fet que la Comissió de Comptes no hagi dictaminat ni el Ple hagi aprovat encara els comptes de justificació presentats pels grups municipals. En aquest sentit s'ha expressat ja aquesta Comissió en ocasions anteriors, com en la Resolució 156/2018, de 20 de juny, FJ 5: *"no resulta justificable interpretar que la manca de control per part del Ple impedeix la facultat de control ciutadà; o dit d'altra manera, que el deixament de funcions o la inactivitat del Ple en relació amb la facultat que té atribuïda per l'article 73.3 LBRL d'exercir el control sobre les subvencions que ha atorgat als grups municipals impedeix que la ciutadania pugui accedir a aquesta informació pública d'acord amb l'LTAIPBG, sinó que contràriament, cal interpretar que l'entrada en vigor de l'LTAIPBG i el nou marc de transparència que imposa a la gestió dels recursos públics suposa un grau d'exigència encara major d'allò que l'LBRL preveia com una potestat de control del Ple"*. D'igual manera i per les mateixes raons, la normativa pròpia de l'Ajuntament i el procediment que s'hi preveu per al retiment de comptes al Ple previst a

l'article 73.3 LBRL no es pot oposar ni condicionar a l'exercici del dret d'accés a informació pública, ni s'ha de supeditar l'un a l'altre.

El que s'avalua en aquesta Resolució, doncs, és si s'ha d'estimar el dret d'accés emparat per l'article 18 LTAIPBG a la informació sol·licitada, amb independència de que les factures no siguin informació d'obligada publicitat activa; de si es o no informació presentada pels grups en el marc del procediment de justificació establert a la normativa interna de l'Ajuntament; tant si la Comissió de Comptes ha dictaminat sobre la justificació de les subvencions o si ha estat ja presentat al Ple, com si no.

I per determinar-ho, tot això no serà rellevant; solament ho serà valorar si aquesta informació i documentació reuneix els requisits per ser considerada informació pública, si concorre algun límit legalment establert que pugui restringir-ne l'accés, i valorar l'interès públic que pugui tenir la difusió de la informació en termes de transparència. Els FJ següents s'hi dedicaran.

3. *Sobre la condició d'informació pública de la documentació que es reclama*

El dret d'accés es projecta, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, sobre tota la informació "*elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions*". D'acord amb això, caldrà veure si concorren en el cas els requisits establerts en aquest precepte perquè pugui considerar-se informació pública, en especial, en relació amb la informació relacionada amb la justificació de la despesa feta pels grups polítics municipals amb càrrec a les subvencions rebudes i les factures, considerant que conforme al procediment de justificació intern davant dels òrgans municipals, no s'han d'aportar sinó solament relacionar i, per tant, romanen en mans dels grups polítics.

Quant a la informació relativa a les subvencions atorgades per l'Ajuntament als grups des del 2011 al 2016, així com al documentació aportada pels grups com a Compte de Justificació que inclogui el desglossament de les despeses realitzades a càrrec seu, no hi ha dubte que és informació pública en poder de l'Ajuntament i, per tant la seva consideració com a informació pública, en el sentit donat per l'article 2.b LTAIPBG, és indiscutible.

En relació amb la informació no lliurada i que roman a mans dels grups polítics, s'ha de considerar igualment informació a mans de l'Administració, ja que els grups polítics de les corporacions locals no són una cosa diferenciada de la Corporació, sinó que en són part. La Resolució 6/2018, de 22 de gener, ja s'hi va pronunciar, establint que els grups polítics municipals no tenen una personalitat jurídica pròpia i diferenciada de l'Ajuntament, sinó que són una fórmula organitzativa pensada per facilitar la relació dels electes d'una mateixa llista electoral amb els òrgans municipals. Així resulta de la legislació de règim local (article 50.1 TRLMRLC, que preveu que es constitueixin "*per al millor funcionament dels òrgans de la corporació*", i article 73.3 LBRL, que preveu la seva creació "*als efectes de la seva actuació corporativa*") i de la jurisprudència del Tribunal Constitucional, que no els

considera subjectes diferenciats titulars de drets o obligacions pròpies, sinó com a solucions organitzatives de caràcter intern destinades a facilitar el “*ius in officium*” dels electes, per a la finalitat “*d’organització grupal del treball corporatiu*” (STC 30/1993, de 15 de gener) i del Tribunal Suprem, que els considera “*un element organitzatiu de l’estructura dels òrgans de govern del municipi que es constitueix com a via o com a mitjà essencial per a que els representants populars que formen part de les respectives corporacions participin en l’activitat democràtica d’aquestes*” (STS 15584/1994 - ECLI:ES:TS:1994:15584).

Per tant, els grups polítics de les corporacions locals, a diferència dels partits polítics, no tenen personalitat o entitat diferenciada de la Corporació, sinó que són una fórmula organitzativa interna de les Administracions locals creada amb la finalitat de facilitar la relació i la participació dels electes d’una mateixa llista electoral en els òrgans locals, d’acord amb criteris de proporcionalitat, i com a tals, són titular de drets econòmics en relació amb l’aportació que se’ls fa per a garantir el seu funcionament. Això no és contradictori amb el fet que puguin disposar d’un NIF, ja que aquesta identificació fiscal no va lligada a la personalitat jurídica sinó al fet que són obligats tributaris, d’acord amb l’article 35.2. de la Llei 58/2003, del 17 de desembre, general tributària.

Aquesta manca de personalitat jurídica diferenciada portava a que s’afirmés en la Resolució 6/2018, de 22 de gener, que difícilment es pot considerar els grups municipals com entitats alienes als ajuntaments; són ajuntament, i com a tals, estan sotmesos al mateix règim de transparència i control que ho està la gestió de recursos públics que fa l’Ajuntament, i res justificaria que l’accés a la documentació relativa a la gestió de recursos públics de la hisenda local que administren i gestionen els grups polítics hagi de ser inferior al que s’aplica a la gestió econòmica del pressupost que gestiona l’Ajuntament. D’acord amb l’exposat, la informació a mans dels grups de les corporacions locals s’ha de considerar informació a mans de la Corporació ja que no són ens amb personalitat jurídica diferenciada.

Però fins i tot si consideréssim els grups polítics com a ens aliens a la seva Corporació Local, hauríem de concloure igualment que la informació que és a les seves mans és informació pública, considerant que el Ple té la facultat d’exigir-la i que s’ha de presentar anualment a la Intervenció i a la Comissió de Comptes com a pas previ a la seva presentació davant del Ple, d’acord amb l’article 73.3 LBRL i les Bases d’Execució dels Pressupostos de Rubí. Efectivament, l’article 2.b LTAIPBG parla d’informació “en poder” i no pas “en possessió” de l’Administració. La possessió és una noció que fa referència a la disponibilitat material de la informació, mentre que “en poder” va més enllà de la possessió i abasta també la informació que no és materialment a mans de l’Administració, però que la Corporació té potestat o poder jurídic per exigir que li sigui lliurada, com a conseqüència de la seva activitat o l’exercici de les seves funcions. En conseqüència, cal concloure que la documentació justificativa de la despesa feta amb càrrec a les subvencions als grups polítics de les Corporacions locals s’ha de considerar informació pública sobre la què es projecta el dret d’accés, encara que no

estigui materialment a mans dels seus òrgans (del Ple, de la Comissió de Comptes o de la Intervenció), considerant que el Ple té la potestat d'exigir-la i d'obtenir-la per habilitació expressa de l'article 73 LBRL, i que la Intervenció té la potestat d'informar-la i la Comissió de Comptes de dictaminar sobre ella, de conformitat amb les Bases d'Execució dels Pressupostos.

Es compleix també un altre requisit per a que la informació reclamada pugui ser considerada informació pública: la preexistència de la informació en relació amb la sol·licitud d'accés. Efectivament, ja hem vist que l'article 73.3 LBRL estableix l'obligació dels grups polítics de portar una comptabilitat específica en relació amb aquestes subvencions, que han de posar a disposició del Ple quan els la demani, i a més, les Bases d'Execució dels Pressupostos municipals estableixen l'obligació de lliurar la declaració de justificació de despeses a la Intervenció, per a què les dictaminin la Comissió de Comptes. Pressuposant que els grups polítics compleixen adequadament amb aquesta normativa, la informació relativa a la justificació de la despesa no s'hauria d'elaborar arran de la petició, sinó que hauria de ser preexistent a la sol·licitud d'accés, de la mateixa manera que és presumible que existeixin a mans dels grups les factures i altres comprovants de les despeses que s'han de relacionar en la declaració del Compte justificatiu, tot i que el procediment municipal no exigeixi que s'hi acompanyin. En la mesura en què existeixi i es conservi, aquesta informació (relació desglossada per conceptes de despesa, i factures o altra documentació justificativa de la despesa) s'ha de considerar pública i accessible per la via del dret d'accés, encara que no hagi estat presentada davant del Ple ni dictaminada per la Comissió de Comptes. Tanmateix, pel cas que els grups no hagin conservat adequadament la informació, o l'hagin destruïda, o per al cas que no existissin durant el període de referència, el dret d'accés no es podrà satisfer per inexistència de la informació, i així s'haurà de fer constar,

4. *Sobre l'interès públic en la divulgació de la informació reclamada*

Les aportacions econòmiques als grups polítics o grups municipals estan molt escassament regulades a l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LBRL), que preveu que se'ls assigni una dotació econòmica composta d'un tant fix comú per a tots els grups, i una quantitat variable en funció del nombre d'electes que l'integren. En la mateixa línia, l'article 50.8 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC) fa referència a aquest caràcter finalista en establir que *"el municipi, d'acord amb el Reglament orgànic i en la mesura de les seves possibilitats, ha de posar a disposició dels grups els mitjans necessaris per a poder portar a terme llurs tasques."*

Aquestes aportacions econòmiques, doncs, s'han de destinar a pagar les despeses de funcionament del grup i de la seva activitat, de manera que el grup pot administrar-les discrecionalment, dins dels límits de la finalitat legalment establerta. Doncs bé, conèixer l'ús i la finalitat que li dona cada grup als fons públics que rep constitueix, sens dubte, informació que rau de ple dins de la finalitat genèrica de

la transparència, que és el retiment de comptes a la ciutadania de les administracions en general, i particularment de les persones que han estat elegides per representar-les.

Així ho ha considerat aquesta Comissió arran de reclamacions presentades amb el mateix objecte contra diferents ajuntaments, entre les quals les Resolucions 6/2018, 18/2018, 19/2018, 20/2018, 21/2018 i 22/2018, i més recentment les Resolucions 167/2018, 168/2018, 169/2018, 170/2018, 171/2018 i 172/2018. En la Resolució 6/2018, de 22 de gener, concretament, s'expressava així: *“la informació relacionada amb la destinació donada a aquestes aportacions per part dels grups polítics perceptors és informació rellevant per a la finalitat de la transparència, en la mesura en què, d'una banda, posa a l'abast de la ciutadania la informació necessària per al control de legalitat de la destinació donada a aquests recursos finalistes, i de l'altra, permet el control ciutadà de l'oportunitat de les despeses fetes amb càrrec a aquests recursos públics, de manera que pugui formar-se una opinió crítica de l'actuació dels seus representants polítics a l'Ajuntament que pot fins i tot incidir en la determinació del seu vot en un futur.”* (FJ2).

Per tant, concorre un interès públic innegable en l'accés a aquesta informació considerant que són recursos de naturalesa pública (surten dels pressupostos públics), lligats a una finalitat d'interès públic (facilitar i possibilitar l'exercici de les funcions dels grups polítics), que estan determinats en la seva quantia pels propis grups polítics reunits en Ple, i que els beneficiaris i gestors dels recursos són electes locals, que com a tals estan sotmesos a un especial escrutini en un escenari de transparència, retiment de comptes i control ciutadà dels poders públics. Per a complir amb aquesta finalitat, és necessari que el desglossament de despeses sigui suficientment clar. Així s'expressava ja el Criteri 1/2018 d'aquesta Comissió, en establir que: *“la informació sobre les aportacions econòmiques als grups polítics de les Corporacions Locals i la despesa feta amb càrrec a aquestes dotacions és especialment rellevant per al retiment de comptes de les Administracions i dels càrrecs electes locals en relació amb la gestió de recursos públics, ja que permet que la ciutadania pugui formar-se una opinió crítica dels seus representants polítics locals a partir de conèixer la quantia dels recursos amb què compten els grups polítics per a la seva acció, i d'avaluar la gestió que en fan d'acord amb criteris de legalitat, d'oportunitat, d'idoneïtat, de coherència amb el programa electoral, de proporcionalitat, d'austeritat, etc.(...) En relació amb aquest darrer element (justificació de la despesa dels grups polítics amb càrrec a aquests fons), cal tenir en compte que -considerant la finalitat de retiment de comptes i de control crític de la ciutadania- no quedarà adequadament informat si la justificació es limita a la mera referència genèrica de que la subvenció s'ha destinat a la finalitat legal de finançar el funcionament del grup, ni fins i tot si s'hi afegeix la negació d'haver-la destinat a finalitats prohibides per l'LBRL, sinó que caldrà que, almenys, s'aporti una relació detallada de les despeses anuals agrupades per conceptes, que hauran de ser prou específics i clars: lloguer, material d'oficina, impremta, trameses postals, despeses de representació, desplaçaments, etc.”*

5. *Sobre l'accés a es factures i la protecció de dades personals*

La sol·licitud que ara es reclama té per objecte, entre d'altra informació, l'accés a les factures o altra documentació justificativa de la despesa realitzada amb càrrec a les subvencions als grups. Ja hem vist que el fet que en el procediment intern de justificació de despeses de les Bases d'Execució dels Pressupostos Municipals no s'exigeixi la presentació de les factures, i que tampoc no s'exigeixi la seva publicació al portal de transparència per l'article 15 LTAIPBG i, en conseqüència, pel Criteri 1/2018 de la GAIP, no exclou ni predetermina que no puguin ser accessibles per la via de l'exercici del dret d'accés garantit per l'article 18 LTAIPBG.

Un cop establert que l'objecte d'aquesta reclamació és informació pública sobre la què es pot projectar aquest dret, d'acord amb els elements i requisits de l'article 2.b LTAIPBG, correspon ara determinar si l'accés s'ha de veure restringit per algun límit legalment establert. En aquest sentit, cal considerar que les factures poden incloure dades personals i cal, en conseqüència i d'acord amb l'article 24 LTAIPBG, ponderar si ha de prevaldre la protecció d'aquestes dades o el dret d'accés, considerant l'interès públic en la divulgació de la informació i la rellevància de la informació per a la finalitat de la transparència: el retiment de comptes de les administracions i dels seus representants polítics en relació amb l'ús de fons públics, àmpliament argumentat en el FJ 5.

La GAIP, en la tramitació de la reclamació que va conduir a la seva Resolució 18/2018 (d'identificat objecte a la que ara es resol) va demanar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emetés informe sobre la conformitat i adequació de l'accés a la legislació de protecció de dades personals. L'APDCAT, en la ponderació entre el dret d'accés i el dret a la protecció de dades, va tenir en compte i va deixar constància expressa de la rellevància d'aquesta informació als efectes de la transparència i per a la comprovació del ciutadà de la correcta utilització dels fons i *"per a formar-se una opinió crítica sobre les diverses maneres de procedir dels diferents grups"*. En la consideració de la necessitat de protegir les dades de terceres persones físiques que puguin aparèixer en les factures o documentació comptable, i la conveniència d'anonimitzar-les, s'expressava en els termes següents: *"Des del punt de vista de les terceres persones físiques que eventualment puguin resultar identificades en la documentació comptable o en les respectives factures justificatives de les compres o serveis abonats per part dels grups polítics, en principi, i a falta d'una major concreció sobre els motius pels quals interessa l'accés, cal tenir en compte que en principi sembla que es tractaria d'informació vinculada a alguna activitat professional (ja sigui com a conseqüència de facilitar subministraments o de la prestació de serveis) per la qual cosa la intromissió en la vida privada d'aquestes persones seria mínima, però no es pot descartar que una relació continuada pugui acabar permetent identificar algun tipus de vinculació amb determinades persones o proveïdors que, tenint en compte la naturalesa política del grup municipal pot acabar permetent establir, de forma fonamentada o no, algun tipus d'afinitat política.*

Per altra banda, pot semblar un cas anàleg a l'exposició a què estan sotmesos els contractistes de l'administració, els quals, per mandat de la LTC [es refereix a la legislació de transparència catalana] estan sotmesos a un exigent règim de publicitat activa (art. 13 LTC), però cal tenir en compte que en aquest cas del que es tracta no és de controlar aquestes terceres persones, sinó de controlar la destinació dels fons. Essent així, l'objectiu de transparència s'assoliria igualment sense necessitat d'identificar i sacrificar la privacitat de les persones físiques que eventualment puguin aparèixer en el conjunt de documentació afectada. (...) Per aplicació dels principis de proporcionalitat o de minimització en el tractament de les dades es considera que l'eventual accés a la documentació sol·licitada no hauria d'incloure informació que permeti identificar-les. Convé recordar que l'anonimització hauria de ser sempre la primera mesura a tenir en compte davant l'eventual accés a informació personal afectada per l'exercici del dret d'accés dels ciutadans. Seria suficient doncs aportar informació sobre els conceptes.

Pel que fa a la informació que pugui afectar els regidors membres del grup, si la informació es dona sense facilitar el detall d'eventuals despeses de representació (àpats, viatges, allotjaments realitzats en el sí de les activitats inherents dels grups polítics), el grau d'ingerència sobre la privacitat del regidor o regidora seria molt menor i seria sens dubte respectuós amb el principi de minimització de les dades. No obstant això, en el cas que es tracti de despeses que constin com imputables a l'activitat d'un determinat regidor la normativa de protecció de dades no impediria l'accés a aquesta informació. Des del punt de vista del regidor o regidora que pugui resultar afectat, cal tenir en compte que aquestes persones exerceixen càrrecs públics, disposen i fan ús, amb un ample marge de discrecionalitat, de diners públics que haurien d'anar destinats a cobrir despeses de funcionament del grup del qual en són part, i per tant vinculades a la finalitat pública que persegueixen. La necessitat de control d'aquest marge de discrecionalitat en relació amb la utilització de fons públics, pot justificar l'accés a aquesta informació.”

Fetes aquestes precisions i en aquestes condicions, l'APDCAT conclou que “la normativa de protecció de dades no impedeix l'accés del reclamant a la informació sobre les quanties abonades per la corporació als diferents grups polítics municipals. Tampoc impediria l'accés a la informació sobre els diferents conceptes de despesa realitzada per aquests grups i les quanties destinades a cadascun d'ells, incloent el fet que alguna d'aquestes despeses pugui vincular-se amb un regidor determinat.”

D'acord amb l'exposat, el dret d'accés ha de prevaldre sobre el dret a la protecció de dades personals dels regidors, de manera que no s'han d'eliminar de les factures i altra documentació justificativa de les despeses, considerant que aquestes despeses finalistes han d'estar imputades a la seva activitat com a regidor -especialment sotmesa a escrutini públic en un escenari de transparència- i que l'ample marge de discrecionalitat de què disposen per a la utilització d'aquests recursos públics justifica ampliar proporcionalment les possibilitats de controlar-la; tanmateix, en relació amb les dades personals de terceres persones físiques que hi apareguin, s'hauran d'anonimitzar de les factures i

altra documentació justificativa de les despeses, en no ser rellevants per a la finalitat de control de la despesa realitzada pels grups polítics, mantenint però la referència concreta al concepte i quantia de cada despesa. Això sens perjudici que la ponderació pugui ser favorable a l'accés en un altre cas concret, si queda prou justificat.

6. *Sobre el trasllat als grups i les al·legacions formulades*

Traslladada la reclamació als grups municipals de l'Ajuntament de Rubí, únicament s'han rebut al·legacions que es puguin considerar d'oposició a l'accés per part del grup municipal d'ERC-AM, que defensa que el Ple és l'únic legitimat per demanar-los comptes de la destinació donada pels grups a les aportacions rebudes, i que la justificació de despeses s'ha de fer obligatòriament (i per tant, sembla defensar que únicament i exclusivament) de conformitat amb el format de Comte justificatiu que incorporen les Bases d'Execució dels Pressupostos Municipals.

En relació amb la primera al·legació, que nega la legitimació de la ciutadania per accedir a la informació reclamada reconeixent-la exclusivament al Ple de la Corporació Local, es fonamenta en la previsió de facultat de control que li confereix l'article 73.3 LBRL. Però el cert és que l'article 73.3 LBRL no estableix, ni explícitament ni implícitament, que la facultat del Ple de requerir aquesta informació als grups tingui caràcter exclusiu i pugui ser excoent del règim general d'accés a la informació de l'LTAIPBG, ni atribueix a aquesta informació un caràcter confidencial, ni estableix que el seu coneixement estigui reservat al Ple. Així doncs, l'exclusivitat al·legada del Ple per conèixer la destinació donada pels grups a les subvencions rebudes no es pot acceptar pels motius apuntats anteriorment i que s'argumentaven ja al Criteri 1/2018 de la GAIP: *"la facultat del Ple de requerir la justificació d'aquests fons prevista a l'art. 73 LBRL no es pot interpretar com a una potestat exclusiva i excoent del control ciutadà, ni es pot oposar a l'exigència de transparència imposada per l'LTAIPBG. En aquest sentit, cal insistir en que la normativa anterior a la legislació de transparència s'ha d'interpretar a la llum dels principis i exigències del nou paradigma creat per la legislació de transparència, amb caràcter transversal, en matèria de retiment de comptes de les administracions, formulat clarament en el seu article 1.2 LTAIPBG: "La finalitat d'aquesta Llei és establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat de la gestió pública".*

Per tant, la facultat de control intern del Ple no es pot oposar a l'obligació de retiment de comptes a la ciutadania, ja que no són controls contraposats o excoents, sinó complementaris en un escenari de transparència com el que estableix l'LTAIPBG; de la mateixa manera que no es pot interpretar la legislació de règim local, anterior en dècades a la de transparència, sense tenir en compte els drets i les obligacions vigents arran de l'LTAIPBG.

Quant a la segon al·legació feta pel grup d'ERC-AM, en el sentit que la justificació de la despesa s'ha de realitzar obligatòriament en el format establert per les Bases d'Execució dels Pressupostos Municipals, ja s'ha establert anteriorment que cal diferenciar els requisits i regles del procediment de control intern de les subvencions per part dels òrgans municipals (regulats a l'article 73.3 LBRL i a les Bases d'Execució dels Pressupostos Municipals de Rubí), dels requisits exigits per l'LTAIPBG per poder considerar-se informació pública sobre la que es pugui exercir el dret d'accés (analitzats a, FJ3 d'aquesta Resolució), de manera que si la informació sobre les despeses i les factures existeix a mans dels òrgans municipals o dels grups polítics, s'haurà de permetre'n l'accés, en la forma en què la posseeixin, sigui aquesta forma la del model normalitzat de les Bases d'Execució dels Pressupostos Municipals o no; hagi estat ja dictaminada per la Comissió de Comptes o no; hagi estat presentada al Ple, o no.

De la mateixa manera i per la mateixa raó, no seria exigible que, per a satisfer el dret d'accés, els comtes justificatius de les subvencions als grups dels anys 2011 al 2016 s'hagin de fiscalitzar, informar, dictaminar o aprovar pels respectius òrgans municipals, si abans no s'havia fet, L'accés, doncs, s'ha de concretar i circumscriure a la informació que es posseeixi prèviament i en la forma en què preexisteixi, sense que sigui exigible per aquesta via cap altra acció *ex post* més que la simple sistematització dels conceptes de despesa o les còpies, si escau.

7. Estimació del dret, format de l'accés i, subjecte obligat al compliment i lliurament de la informació reclamada

En base a les consideracions fetes als FJ anteriors, és procedent estimar el dret de la persona reclamant a accedir al desglossament anual dels conceptes de despesa de cada grup municipal durant el període 2011 al 2016, feta amb càrrec a les subvencions rebudes de l'Ajuntament de Rubí d'acord amb l'article 73.3 LBRL, i a les factures o documentació justificativa d'aquestes despeses, anonimitzada, si escau, d'acord amb el FJ5.

Aquesta informació no s'ha d'elaborar arran de la sol·licitud, sinó que s'ha de lliurar en la mesura en què existeixi amb caràcter previ i es conservi. Per al cas que la informació no s'hagi conservat adequadament, el dret d'accés no es podrà satisfer per inexistència de la informació, i així s'haurà de fer constar.

D'acord amb l'article 37 LTAIPBG, l'accés a la informació és gratuït si les dades són consultades in situ o si existeixen en format electrònic, però l'expedició de còpies o la transposició a un format diferent de l'original pot restar subjecte a una contraprestació econòmica, que no pot excedir del cost de l'operació, sempre que aquesta taxa estigui prevista a l'ordenament de l'Ajuntament de Rubí. L'accés es demana en format de còpia en paper o digital; tanmateix, considerant que és un període

molt ampli, es podrà satisfer lliurant còpia de la relació de despeses i permetent la consulta presencial i amb vista de les factures.

Atès que els grups polítics de les Corporacions locals no tenen personalitat jurídica pròpia, l'Administració obligada a donar compliment d'aquesta Resolució és l'Ajuntament de Rubí, que s'haurà de proveir de la informació que no estigui a les seves mans requerint-la als grups de la manera i pel procediment que consideri adient, tenint en compte, en tot cas, que el contingut d'aquesta Resolució no vincula l'Ajuntament a exercir la facultat de control intern per part del Ple prevista a l'article 73.3 LBRL i a les Bases d'Execució dels Pressupostos Municipals, ni exigeix la prèvia fiscalització de les despeses dels grups per part de la Intervenció o la Comissió de Comptes, ni té cap efecte en aquest àmbit.

8. *Suspensió parcial de l'execució*

L'article 47 RGAIP estableix que si durant el procediment de reclamació hi ha hagut oposició de terceres persones afectades, l'accés solament es podrà fer efectiu en relació amb la informació que les afecti un cop transcorregut el termini de què disposen per a interposar recurs contenciós administratiu sense que l'hagin formalitzat, o en cas que l'hagin presentat, si no l'han acompanyat de la petició de mesures cautelars de suspensió o si s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de la resolució.

Considerant que solament l'escrit d'al·legacions del grup municipal d'ERC-AM presentat arran del trasllat a tots els grups ha manifestat oposició a l'accés, resulta procedent aplicar la suspensió de l'execució de la suspensió prevista a l'article 47.2 RGAIP solament i exclusivament en relació amb el desglossament de despeses i factures del grup d'ERC-AM. Per a la resta, la resolució s'haurà d'executar en el terminis que es preveu en la part resolutiva.

9. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "*l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió*". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas de incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la

desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

10. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 d'agost de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la reclamació 188/2018 i declarar el dret de la persona reclamant a accedir, amb còpia o amb vista, a la informació relativa al desglossament anual de les despeses amb càrrec a les subvencions atorgades per l'Ajuntament de Rubí a cada grup municipal durant el període 2011 al 2016, i a les factures justificatives de les despeses, anonimitzades si escau en els termes establerts al FJ5, o a obtenir constància escrita de la seva inexistència, si escau.
2. Requerir a l'Ajuntament de Rubí a proveir-se, si escau, d'aquesta informació pel procediment que consideri oportú i a que en faciliti l'accés a la persona reclamant dins del termini màxim dels quinze dies hàbils següents al primer de setembre, excepte en el cas de la informació aportada pel grup d'ERC-AM, el lliurament de la qual s'haurà de demorar fins que s'hagi exhaurit el termini de dos mesos de que disposa aquest grup per recórrer aquesta Resolució davant la jurisdicció contenciosa administrativa sol·licitant la suspensió cautelar de la seva execució i mentre aquesta mesura cautelar no hagi estat desestimada, o fins que el grup d'ERC-AM manifesti la seva intenció de no recórrer la resolució o no demanar-ne la suspensió de l'execució.

3. Requerir a l'Ajuntament de Rubí a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.
4. Requerir al grup d'ERC-AM a informar la GAIP de la seva intenció de recórrer aquesta Resolució o de sol·licitar-ne la suspensió cautelar, als efectes de fer el seguiment obligat del seu compliment.
5. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 188/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 22 d'agost de 2018

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen, si no s'especifica altra cosa, a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.